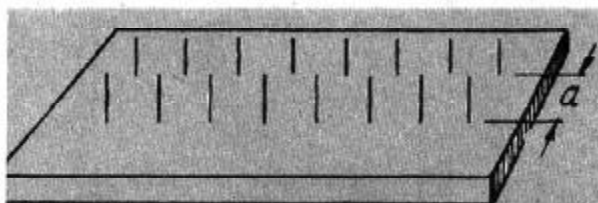

KLEJENIE FERYTÓW

Przeważająca liczba odbiorników tranzystorowych, zarówno tych kieszonkowych, jak i walizkowych, wyposażona jest w anteny nawinięte na ferrytach różnych kształtów i wymiarów.

Z chwilą pęknięcia takiego pręta ferrytowego, co się najczęściej zdarza przy uderzeniu odbiornikiem o jakiś twardy przedmiot lub przy upuszczeniu go na podłogę, posiadacz takiego odbiornika może napotkać trudności związane z zakupem nowego, przewidzianego dla danego typu odbiornika pręta ferrytowego, czyli o tych samych wymiarach i tym samym kształcie.

a - odległość rzędów gwóźdźków równa średnicy sklejanego pręta ferrytowego

Rys. 1.

Przeważnie sprawa nie kończy się na zakupie nowego ferrytu i może zaistnieć konieczność odwinięcia (zdjęcia) istniejących na pękniętym ferrycie cewek i przełożenia ich na nowy.

Operacje te nie należą do łatwych, wymagają dużo doświadczenia i czasem są w ogóle niewykonalne.

Może zaistnieć również taki przypadek, że nie dostaniemy pręta odpowiedniego dla danego odbiornika.

Zastąpienie oryginalnego ferrytu zastępczym nie daje pozytywnych wyników, nawet po przestrojeniu obwodów wejściowych odbiornika.

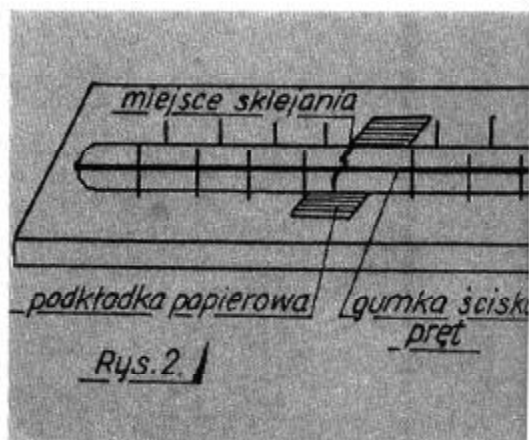
Pocieszający jest fakt, że można w dalszym ciągu używać starego ferrytu, jeśli tylko się go odpowiednio przygotuje do dalszej pracy. Jak wykazała praktyka, pęknięte pręty ferrytowe można sklejać bez naruszania istniejących na nich uzwojeń obwodów wejściowych odbiornika tranzystorowego. Sklejone odpowiednim klejem pręty ferrytowe dalej skutecznie spełniają swą rolę w odbiorniku bez potrzeby ich wymiany i zastępowania innymi, często nieodpowiednimi ferrytami.

Można bez trudu sklejać dwa (lub więcej) kawałki pręta po zapoznaniu się z załączonym do kleju sposobem użycia (np. klej epoksydowy „EPIDIAN 5”).

Czas wiązania w temperaturze pokojowej wynosi zwykle 6 do 20 godzin (zależnie od ilości dodanego utwardzacza do żywicy) i może być znacznie skrócony przez umieszczenie sklejanego pręta w temperaturze wyższej niż pokojowa, względnie przez ostrożne ogrzanie go suszarką do włosów, promiennikiem podczerwieni lub w inny sposób.

Przy sklejanju prętów ferrytowych będzie bardzo pomocny nieskomplikowany przyrząd wykonany wg rys. 1.

Jak wynika z tego rysunku, w deseczce o wymiarach np. 250 × 100 mm zostały wbite gwóźdźki z obciążeniami lebkami w ten sposób, że istnieje

Rys. 2

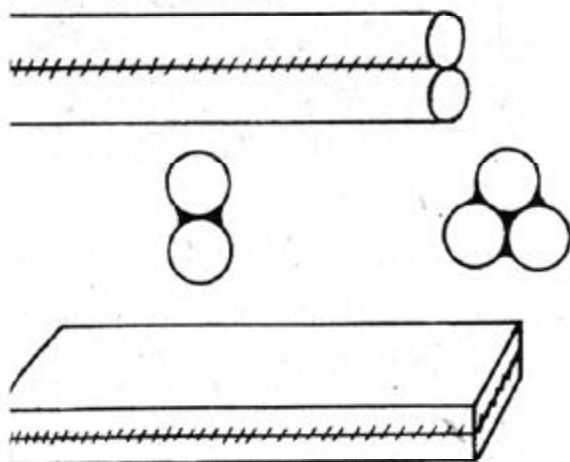
możliwość umieszczenia między nimi (dość ciasno) sklepanych części pręta ferrytowego (rys. 2) po uprzednim posmarowaniu obu łączonych części klejem.

Pod miejsce sklejenia należy podłożyć kawałek papieru, uniemożliwiający przyklejenie się pręta do deseczki, a obie sklepane części pręta sciska się gumką aptekarską.

Kto chce wykonać bardziej dokładny przyrząd do sklepania, może zamiast podstawy ze sklejkі czy z deseczki, zrobić podstawę z blachy i zamiast gwoździków zastosować nagwintowane kolki (M2, M3), wkręcane w odpowiednich miejscach w podstawę.

Po stwardnieniu kleju miejsce łączenia należy oczyścić (ostrożnie) pilnikiem, bądź papierem ściernym, aby na przecie nie pozostały ślady kleju.

Jeśli ferryt będzie sklepany razem z cewkami, które są na nim nawinięte, czyszczenia należy zaniechać, gdyż może się to skończyć uszkodzeniem uzwojeń cewek.

Rys. 3.

Podana tu metoda sklepania prętów może być z powodzeniem stosowana do sklepania kilku prętów ferrytowych, np. w celu uzyskania jednego pręta, ale o podwojonej długości. Wzajemne dopasowanie obu prętów będzie uzależnione od dokładności obróbki sklepanych powierzchni.

Do boczego sklepania prętów i sztabek (rys. 3) zamiast podstawek użyjemy sztywnej, drewnianej listwy, do której ściśło przywiążemy poszczególne pręty, przewidziane do sklepania.

Inż. Jerzy Brdulak